

Epilog

George Topârceanu

Lângă țărmul tristei mări
M-am oprit pe-o stâncă.
Apa tremură spre zări,
Verde și adâncă.

Sufletu-mi, împovărat
De-o iubire moartă,
Se ridică ne-mpăcat
Și cu el o poartă,

Cum își duce greu în zbor
Vulturul de mare,
Peste valuri călător,
Prada moartă-n gheare...